

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **A., a.s.**, so sídlom v B. č. 4, IČO : X., proti povinným **1/ E. K.**, bývajúcemu v S., **2/ Š. K.**, bývajúcemu v S., **3/ J. K.**, bývajúcemu v S., **4/ R. K.**, bývajúcej v S., **o vymoženie 861,48 eur (25 952,90 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves, pod sp.zn. 1 Er 1399/2002, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. M. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. októbra 2010 sp.zn. 4 CoE 160/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves (exekučný súd) uznesením z 21. januára 2010 č.k. 1 Er 1399/2002-11 exekúciu zastavil a oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 64,92 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekúciu zastavil, nakoľko bolo zistené, že povinní nemajú žiaden hnutel'ný ani nehnuteľný majetok, ktorý by mohol byť predmetom exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). Na náhradu trov exekúcie zaviazal oprávnenu, pričom priznal súdnemu exekútorovi časovú odmenu za prevzatie a štúdium návrhu, za vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie, za vypracovanie výzvy povinnému na poskytnutie súčinnosti a z paušálne uplatnených úkonov náhradu za získanie poverenia, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, zisťovanie bydliska povinného, zisťovanie majetku povinného a zisťovanie platiteľa mzdy povinného.

Krajský súd v Košiciach (odvolací súd) uznesením z 11. októbra 2010 sp.zn. 4 CoE 160/2010 na odvolanie oprávnenej zmenil uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách exekúcie tak, že zaviazal oprávnenú zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 35,56 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne započítal do náhrady trov exekúcie odmenu za úkon prevzatie a štúdium návrhu a exekučného titulu a úkon vypracovanie výzvy povinnému na poskytnutie súčinnosti, pretože tieto sa považujú za administratívne úkony v zmysle § 25 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. Nestotožnil sa ani s výškou paušálnej odmeny v zmysle § 14 ods. 1 písm. b/ a ods. 3 v spojení s § 15 ods. 1 vyhlášky. Súd prvého stupňa správne priznal odmenu za získanie poverenia na vykonanie exekúcie, za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, za zisťovanie bydliska povinného u obce Smižany a za zisťovanie platiteľa mzdy cez Sociálnu poisťovňu, teda 7x 3,32 eur + 19% DPH, t.j. 27,66 eur. Súdnemu exekútorovi však nebolo možné priznať paušálnu odmenu za zisťovanie majetku povinného cez webovú stránku katasterportal, nakoľko nejde o oficiálne úradné zisťovanie majetku povinného a navyše si súdny exekútor za tieto úkony vyčíslil aj náhradu hotových výdavkov.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie považoval za prípustné v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p., keďže ide o zmeňujúce uznesenie. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné, založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Oprávnená vo svojom vyjadrení navrhla, aby dovolací súd dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p.

Hoci v danom prípade ide o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania podľa tohto zákonného ustanovenia neprichádza do úvahy.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú totiž vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Neexistuje žiadne ustanovenie právneho predpisu (ani iný relevantný dôvod), ktoré by osobitne vyňalo trovy exekúcie spomedzi trov konania podľa § 137 O.s.p. Napokon, konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. októbra sp. zn. 6 Cdo 80/2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009) a nie je dôvod sa od nej odchýliť.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie, t.j. napáda uznesenie o trovách exekučného konania. Dovolanie súdneho exekútora preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolaateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných vád neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Dôvodné nie sú ani námietky súdneho exekútora, ktoré treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní účastníkom trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová